

ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Ἡ «Βιομηχανική Ἐπιθεώρησης» εἶχεν, ἀμέσως μετὰ τὰς ἐκλογάς, ὑπογραμμίσει τὴν ἀνάγκην ἀλλαγῶν εἰς τὴν ἡγεσίαν καὶ εἰς τοὺς κόλπους, εὐρύτερον, τῆς «Νέας Δημοκρατίας»· ἀλλαγῶν προσώπων,

τρόπων δράσεως, νοοτροπίας. Ἡ ἐπελθοῦσα ἤδη μεταβολὴ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ κόμματος τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως μπορεῖ νὰ ἀνοίξη τὸν δρόμον πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν. Αἱ στήλαι αὐταὶ εἶχον ἐπανειλημμένως ἐπικρίνει τὴν πολιτείαν τοῦ κ. Γ. Ράλλη καὶ ὡς ἡγετικοῦ στελέχους τῶν μεταπολιτευτικῶν κυβερνήσεων καὶ ὡς ἀρχηγοῦ τῆς «Νέας Δημοκρατίας» καὶ πρωθυπουργοῦ. Τοῦ εἶχαν, ὁμῶς, ἀναγνωρίσει —καὶ τοῦ ἀναγνωρίζουν— προτερήματα καὶ ἐπιτεύξεις πού, ὁμῶς, ἐπεσκιάσθησαν καὶ ἐξουδετερώθησαν οὐσιαστικῶς ἀπὸ ἡγετικὰς ἀδυναμίας, ἀπὸ σοβαρὰ λάθη. Πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Εὐ. Ἀβέρωφ θὰ ἐπιδείξη —καὶ ὡς ἀρχηγὸς ἤδη τοῦ ἐκφράζοντος τὴν εὐρεῖαν ἀστικὴν παράταξιν κόμματος— τὰς γνωστὰς πολιτικὰς ἀρετὰς του, ὥστε: Νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐνότητα τῆς παρατάξεως, τὴν ὁποῖαν ἔχουν κλονίσει αἱ ἐσωτερικαὶ διενέξεις, αἱ ἰδεολογικαὶ περιπλανήσεις, ἡ ἐκλογικὴ ἥττα· νὰ ἀναπτερώσῃ τὸ ἠθικόν καὶ νὰ ἐμφυσήσῃ ἀγωνιστικόν φρόνημα ὄχι, μόνον, εἰς τὸ κοινοβουλευτικόν δυναμικόν της, ἀλλὰ καὶ εἰς ὄλους ἐκείνους, πού ἀσπάζονται τὰς ἀρχὰς της· νὰ προβῇ εἰς ἐκβάθρων ἀναδιοργάνωσιν τοῦ κόμματός του, τὸ ὁποῖον ἡ πολυετὴς παραμονὴ εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἀντὶ νὰ ἐνδυναμώσῃ, «ξεχαρβάλωσε»· νὰ δημιουργήσῃ τὰς προϋποθέσεις εὐρείας ἀνανεώσεως καὶ ἀναδείξεως νέων πολιτικῶν ἀνδρῶν· νὰ ἀσκήσῃ ἀντιπολίτευσιν μὲ ὑπευθυνότητα καὶ σοβαρότητα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τρόπον μαχητικόν, ἀνένδοτον, αὐστηρόν, πού καὶ τὴν κυβέρνησιν θὰ βοηθήσῃ εἰς τὸ θετικόν ἔργον της, καὶ εἰς τὰς τυχόν ἐπικινδύνους διὰ τὸν τόπον μας ἀκρότητάς της θὰ παρεμβάλῃ ἐμπόδια· νὰ ζωντανεύσῃ, νὰ ἀφυπνίσῃ, νὰ προσγειώσῃ τοὺς συνεργάτας του, τοὺς βουλευτὰς καὶ ἄλλους παράγοντας τῆς «Νέας Δημοκρατίας», οἱ ὁποῖοι θὰ πρέπει νὰ συνειδητοποιήσουν

τάς ἔναντι τοῦ Ἑθνους ὑποχρεώσεις των, τήν ἀνάγκην νά εὐρίσκωνται συνεχῶς κοντά εἰς τόν λαόν, διά νά τόν ἐνημερώνουν, νά τόν καθοδηγοῦν, νά τόν κατανοοῦν, νά τόν ἐκφράζουν (κάτι πού εἶχαν παραμελήσει ἐπί σειράν ἐτῶν...). Τό ἔργον πού ἀναλαμβάνει ὁ κ. Ἀβέρωφ εἶναι δυσχερές, ἴσως καί κάπως ἄχαρι – ἀλλά τεραστίας σημασίας· ὄχι, ἀπλῶς, διά τό κόμμα του καί διά τήν ἀστικήν παράταξιν, ἀλλά καί διά τό παρόν καί τό μέλλον τῆς Ἑλλάδος. Τοῦ εὐχόμεθα νά ἐπιτύχη!